

Stockholm den 27 juni 2012

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Straffrättsenheten
ATT: Magnus Corell

Remissvar avseende Penningtvätt – kriminalisering, förverkande och dispositionsförbud (SOU 2012:12)

Svenska försäkringsförmedlars förening (Sfm) är positiv till införandet av en lag om penningtvättsbrott. Livförmedlare omfattas av det administrativa regelverket, lagen (2009:62) om åtgärder om penningtvätt och finansiering av terrorism, och det är naturligtvis en fördel för dem i tillämpningen av nämnda regelverk att det finns tydliga straffrättsliga bestämmelser på området. Vår förhoppning är även att ett straffrättsligt regelverk på området ska ha preventiva effekter och på sikt medföra en lindrigare administrativ börda för de verksamhetsutövare som omfattas av den nuvarande administrativa lagstiftningen.

Konsekvenser för verksamhetsutövare

I det kommittédirektiv som ligger till grund för utredningen, (En översyn av kriminaliseringen av penningtvätt, Dir 2010:80) anges bl.a. att utredaren ska överväga om det finns behov av och om det är lämpligt att göra ändringar i systemet för att tillfälligt stoppa misstänkta transaktioner och i uppdraget ligger även att ”analysera vilka konsekvenser sådana ändringar kan få för det allmänna, för enskilda och för verksamhetsutövare; inte minst följderna av felaktiga beslut”. Utredningen föreslår att det införs bestämmelser om förverkande och dispositionsförbud. Ett beslut om dispositionsförbud får stora konsekvenser för den enskilde, men även för den verksamhetsutövare som berörs och som är skyldig att rapportera till Finanspolisen. Vi anser att man behöver komplettera utredningen med en konsekvensanalys över följderna för verksamhetsutövare och hur de kan drabbas vid beslut om dispositionsförbud som saknar grund. Felaktiga beslut kan t.ex. medföra att verksamhetsutövare förlorar kunder.

Det anges även i utredningen, sid 332, att en verksamhetsutövare kan bli skadeståndsskyldig gentemot en kund. Visserligen betonas att verksamhetsutövaren torde ha en relativt bred bedömningsmarginal, och att skadeståndsansvar därför torde kunna komma i fråga endast när ”en verksamhetsutövare har agerat grovt försumligt eller mot bättre vetande”. Även om bedömningsmarginalen är bred, så kan dock verksamhetsutövaren drabbas på ett negativt sätt. Verksamhetsutövare som omfattas av lagstiftningen, t.ex. livförmidlare kan utgöras av ett mindre eller medelstort företag. Det är av största vikt för dessa verksamhetsutövare att hänsyn tas till dem när det gäller tillämpningen av regelverket kring penningtvätt. Eftersom det är myndigheten som beslutar om tvångsåtgärd så är det inte rimligt att verksamhetsutövare ska drabbas negativt av felaktiga beslut.

Stockholm dag som ovan

Helen Davidsson

Jurist